

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, declarate de partea vătămată Lazarev Victor și de inculpatul

Izbaș Ion xxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>15.07.2019 – 23.10.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>15.01.2020 – 10.06.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>14.09.2020 – 02.12.2020.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 23 octombrie 2019, Izbaș Ion a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că ***fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.***

2. Instanța de fond a constatat că potrivit rechizitoriului, ***Izbaș Ion se învinuiește*** că la 12 mai 2019, în jurul orelor 19:00, conducând automobilul ”Renault”, număr de înmatriculare XXXX, deplasându-se pe o stradă de la marginea s. Copceac, r-nul Ștefan Vodă, încălcând prevederile art. 45. alin. (1) lit. a), b), d) a Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea

în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră; nemanifestând prudență sporită, a deraiat de pe carosabil și automobilul s-a inversat.

În rezultatul accidentului de circulație produs, pasagerului din automobil Lazarev Victor, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201930D0035 din 27.05.2019, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractură închisă a femurului drept în 1/3 medie, ce prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Acțiunile lui Izbaș Ion au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale.

Instanța a reținut că, inculpatul nu a recunoscut vinovăția și a declarat că, a fost rugat de prietenul Lazarev Victor să-l ducă pe taică-său acasă, cu automobilul lui, în s. Copceac, r-nul Ștefan Vodă. La întoarcere, Lazarev V. a trecut pe bancheta din față, unde dormea fiind în stare de ebrietate. Conducea automobilul lui Lazarev V., de model "Renault Clio", cu numerele de înmatriculare XXXX, pe un drum de țară, la marginea satului. Lazarev V. s-a trezit și a pornit muzica, îi distrăgea atenția spunând să meargă mai repede și să ocolească gropile, punea mâina pe volan, în așa mod îl distrăgea atenția și îl deranja. La un moment dat, Lazarev V. a pus brusc mâina pe volan. El vrut să-i respingă mâina și puțin l-a împins, dar acesta a tras volanul în dreapta. Automobilul a derapat de pe carosabil și s-a inversat. La Lazarev V. centura de siguranță nu era pusă. Nu a oprit automobilul când a văzut comportamentul lui Lazarev V., deoarece nu s-a gândit că va trage volanul.

Procurorul în susținerea învinuirii a invocat următoarele probe:

declarațiile părții vătămate Lazarev V. că, la data de 12.05.2019 au stat la masă, au sărbătorit, au servit și din acest considerent l-a rugat pe Izbaș Ion să-l ducă pe tatăl lui, cu mașina lui acasă. Când se întorceau înapoi a adormit, apoi s-a trezit, era capricios și nervos, îl încurca pe Ion Izbaș la condus automobilul. La un moment dat, a tras de volan, Ion a pierdut controlul și mașina s-a inversat. Consideră că, Izbaș Ion nu este vinovat;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului, unde au fost depistate urme de frânare, aproximativ 16 metri de la automobil, sunt deteriorate ambele oglinzi retrovizorii a automobilului din partea dreaptă (f.d.10-11);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 201930D0035 din 27.05.2019, prin care la Lazarev Victor s-a constatat fractură închisă a femurului drept în 1/3 medie, care prezintă pericol pentru viață și se califică vătămare corporală gravă (f.d.53-54);
- raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/I-R-2079 din 11.06.2019, prin care s-a concluzionat că până la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model "Renaul Clio" cu numere de înmatriculare XXXX, nu a avut defecte tehnice în ansamblul constructiv al sistemelor de ghidare, frânare, în suspensii și la nivelul anvelopelor, ce au putut genera pierderea involuntară de direcției de deplasare a automobilului și producerea accidentului rutier.

Analizând totalitatea probelor administrate, instanța a conchis că ***nu este probată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.***

Instanța a reținut că inculpatului i-a fost formulată o învinuire neclară, latura subiectivă a infracțiunii incriminate lui Izbaș I. poate fi numai în formă de imprudență, iar reieșind din învinuirea înaintată este în formă de neglijență criminală, ceea ce înseamnă că, inculpatul nu a prevăzut posibilitatea survenirii prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

În speță, nu a fost demonstrată prezența nici laturii subiective, or reieșind din declarațiile inculpatului, cât și a părții vătămate, anume partea vătămată a acționat într-un mod, care a împiedicat conducerii normale a vehiculului de către inculpat, forțat și pe neașteptate luând volanul, ceea ce și a dus la pierderea controlului asupra vehiculului, inversarea lui și, în consecință, traumarea părții vătămate.

Deoarece procurorul nu a incriminat inculpatului încălcarea vreunei norme clare a Regulamentului circulației rutiere, nu este posibil de constatat, care urmări trebuia să prevadă inculpatul, care acțiuni a întreprins sau nu a întreprins el, prin ce a manifestat neglijența criminală.

Astfel, *în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă și obiectivă a infracțiunii* prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura r-nului Ștefan Vodă, Eugeniu Gogu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 3709 lei.

Apelantul a invocat că, aprecierea dată de către instanță contravine realității, deoarece, fapta comisă de inculpat întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, care este dovedită pe deplin prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată.

Astfel, vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, este dovedită prin următoarele probe, cercetate în instanța de judecată.

- declarațiile inculpatului Izbaș Ion;
- declarațiile părții vătămate Lazarev Victor;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului, unde au fost depistate urme de frânare, aproximativ 16 metri de la automobil, sunt deteriorate ambele oglinzi retrovizorii a automobilului din partea dreaptă (f.d.10-11);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 201930D0035 din 27.05.2019, prin care la Lazarev Victor s-a constatat fractură închisă a femurului drept în 1/3 medie, care prezintă pericol pentru viață și se califică vătămare corporală gravă (f.d.53-54);
- raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2079 din 11.06.2019, prin care s-a concluzionat că până la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model "Renaul Clio" cu numere de înmatriculare XXXX, nu a avut defecte tehnice în ansamblul constructiv al sistemelor de ghidare, frânare, în suspensii și la nivelul anvelopelor, ce au putut genera pierderea involuntară de direcției de deplasare a automobilului și producerea accidentului rutier.

Deci, s-a constatat faptul că instanța eronat a tălmăcit actul de învinuire conform

rechizitoriului. Astfel, acuzatorul de stat i-a încredințat inculpatului faptul că el, la 12 mai 2019, aproximativ orele 19:00, conducând automobilul de model "Renault Clio" cu numărul de înmatriculare XXXX, nemanifestând prudență sporită față de dexteritatea în conducerea mijlocului de transport, care i-ar permite să prevadă situații periculoase, din cauza neatenției manifestate, neținând cont de condițiile rutiere și situația rutieră, având ca pasager pe Lazarev V., care era în stare de ebrietate și manifesta un comportament neadecvat, distrăgea atenția și se implica la conducerea mijlocului de transport, nu a adoptat viteza care i-ar asigura securitatea circulației sau chiar să oprească și ca rezultat a derapat de pe carosabil și automobilul s-a inversat.

Instanța de judecată nu a dat apreciere inacțiunilor inculpatului privind asigurarea securității circulației rutiere și anume a factorului uman, a stării psihofiziologice care ar influența atenția și reacția șoferului fiind perturbate de pasager, în acest sens inculpatul nu a întreprins careva acțiuni, măsuri pentru a exclude acest factor și deși putea și trebuia să prevadă situația de risc, nu a făcut-o.

Izbaș I. a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, și anume: pct. 45 alin. 1) lit. a), b) și d), care prevede că "Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în Conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră".

Prin urmare, reieșind din conținutul actului de învinuire conform rechizitoriului, acuzatorul de stat nu i-a încredințat inculpatului faptul că avea viteza mare, ci faptul că acesta nu a redus viteza până la limita, care i-ar asigura securitatea circulației sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și ca rezultat a derapat de pe carosabil și automobilul s-a inversat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, apelul a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Izbaș Ion a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3 709 lei.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Izbaș I., la data de 12 mai 2019, în jurul orelor 19:00, conducând automobilul "Renault", număr de înmatriculare XXXX, deplasându-se pe o stradă de la marginea s. Copceac, r-nul Ștefan-Vodă, încălcând prevederile art. 45 alin. (1), lit. a), b), d) a Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră; nemanifestând prudență sporită, a deraiat de pe carosabil și automobilul s-a inversat.

În rezultatul accidentului de circulație produs, pasagerului din automobil Lazarev Victor, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201930D0035 din

27.05.2019, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractura închisă a femurului drept în 1/3 medie, ce prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A indicat că la locul comiterii accidentului era drum de țară și totul s-a întâmplat pe neașteptate. Lazarev Victor s-a trezit, a pornit muzica, îi distrăgea atenția spunând să meargă mai repede și să ocolească gropile, pune mâna pe volan, îi distrăgea atenția și îl deranja. La un moment, a pus brusc mâna pe volan, a vrut să-i respingă mâna și puțin l-a împins, dar acesta a tras volanul în dreapta. Automobilul a derapat de pe carosabil și s-a inversat. La Lazarev V. centura de siguranță nu era pusă. Nu a oprit când a văzut comportamentul lui Lazarev V., deoarece nu s-a gândit că va trage volanul. Nu poate indica de ce nu a contestat procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.05.2019.

Totodată, vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probe prezentate de către partea acuzării, și anume:

declarațiile părții vătămate Lazarev Victor, care în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond, declarând că el este vinovat de comiterea infracțiunii, deoarece era în stare de ebrietate și a tras de volan pentru a-i arăta că volanul nu mai scârțâie și că l-a reparat. Acolo era drum de țară, iarbă și ei ușor au alunecat. Ține minte parțial cele întâmplate, fiind beat. Și-a adus aminte mai târziu de unele momente. Era în stare de ebrietate și nu poate să comunice în ce parte a derapat automobilul;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.05.2019, conform cărui au fost depistate urme de frânare, aproximativ 16 metri de la automobil, sunt deteriorate ambele oglinzi retrovizorii a automobilului din partea dreaptă;

raportul de expertiză medico-legală nr. 201930D0035 din 27.05.2019, prin care la Lazarev V. s-a constatat fractură închisă a femurului drept în 1/3 medie, care prezintă pericol pentru viață și se califică vătămare corporală gravă;

raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2079 din 11.06.2019, prin care s-a constatat că până la momentul producerii accidentului rutier, automobilul "Renault Clio", cu numerele de înmatriculare XXXX, nu a avut defecte tehnice în ansamblul constructiv al sistemelor de ghidare, frânare, în suspensii și în nivelul anvelopelor, ce au putut genera pierderea involuntară a direcției de deplasare a automobilului și producerea accidentului rutier.

Astfel, probele administrate, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, atestă că acțiunile infracționale ale inculpatului cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, declarațiile sale și a părții vătămate Lazarev V., care au fost identice dincolo de careva dubii au demonstrat nevinovăția sa, nici n-au fost supuse unei aprecieri.

Acțiunile sale nu au nicio legătură de cauzalitate cu consecințele survenite, însuși partea vătămată a confirmat că anume el în timpul deplasării a tras de volan, respectiv acțiunile acestuia au condiționat producerea accidentului rutier.

Sub acest aspect, instanța de fond absolut corect a argumentat și a motivat soluția prin lipsa în acțiunile sale a laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fapt care drept consecință de cauză denotă și lipsa componenței de infracțiune.

Curtea de Apel a adoptat o soluție de condamnare, după o sentință de achitare, în absența careva probe noi, precum și fără a audia martorii acuzării, declarațiile cărora ar fi în stare să răstoarne concluziile primei instanțe. În asemenea context, instanța a emis decizia, bazându-se în exclusivitate pe probele examinate și cercetate de prima instanță.

Respectiv, n-a ținut cont de prevederile art. 415 alin. (2/1) Cod de procedură penală: ”Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului”.

În situația din speță, acuzatorul de stat a ezitat să prezinte careva probe noi, care ar fi în stare să răstoarne concluziile primei instanțe referitor la nevinovăția sa.

În acest context, lipsa careva probe noi ale acuzării, nu permitea pronunțarea unei decizii de condamnare în instanța de apel, fapt ce denotă o vădită ilegalitate a deciziei și o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 19, 415 Cod de procedură penală și 6. § 1 CEDO.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală – soluția adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

5.1. A declarat recurs ordinar și partea vătămată Lazarev Victor, solicitând casarea deciziei adoptate și menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că, când s-a trezit, fiind servit, a pus mâna pe volan, pentru a-i demonstra lui Izbaș I. că a reparat sistemul de direcție a volanului, care până la reparație, scârția. Tot atunci, a tras de volan, după ce au ieșit de pe drum, pe iarbă și automobilul s-a răsturnat. Și-a revenit la spital, unde i-a fost depistată fractura femurului drept. Astfel, vina îi aparține integral, iar Izbaș I. nu a comis nici o încălcare a Regulamentului Circulației Rutiere, ori, era imposibil de a evita accidentul deoarece Izbaș I. nu știa că partea vătămată va trage de volan.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile de pe rol (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului și ale părții vătămate Lazarev Victor, procesului-verbal de cercetare la fața locului din 12.05.2019, unde au fost depistate urme de frânare, aproximativ de 16 metri, raportul de expertiză medico-legală nr. 201930D0035 din 27.05.2019, că la Lazarev V. s-a constatat fractură închisă a femurului drept în 1/3 medie, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă, raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2079 din 11.06.2019, din care rezultă că până la momentul producerii accidentului rutier, automobilul "Renault Clio", n/î XXXX, nu a avut defecte tehnice în ansamblul constructiv al sistemelor de ghidare, frânare, în suspensii și la nivelul anvelopelor, ce au putut genera pierderea involuntară a direcției de deplasare a automobilului și producerea accidentului rutier, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a respectat întocmai stipulările din art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, deoarece judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, a audiat din nou inculpatul și partea vătămată, a cărei declarații constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului, a cercetat nemijlocit și sub toate aspectele probele scrise, verificându-le în ședința de judecată a instanței de apel și consemnându-le în procesul-verbal.

Ori, declarațiile inculpatului că: „*Lazarev V. s-a trezit, a pornit muzica, îi distrăgea atenția spunând să meargă mai repede și să ocolească gropile, puneu mâina pe volan, îi distrăgea atenția și îl deranja. La un moment, a pus brusc mâina pe volan, a vrut să-i respingă mâina și puțin l-a împins, dar acesta a tras volanul în dreapta.*

Automobilul a derapat de pe carosabil și s-a inversat. La Lazarev V. centura de siguranță nu era pusă. Nu a oprit când a văzut comportamentul lui Lazarev V., deoarece nu s-a gândit că va trage volanul”, ale părții vătămate că: „era în stare de ebrietate, s-a trezit, era capricios și nervos, îl încurca pe Ion la condus automobilul, a tras de volan, Ion a pierdut controlul și mașina s-a inversat, acolo era drum de țară, iarbă și ei au alunecat”, cât și procesul-verbal din 12.05.2019, din care rezultă că la fața locului au fost depistate urme de frânare, aproximativ de 16 metri, dovedesc cu concludență că inculpatul, continuând deplasarea clar obstrucționată prin acțiunile agresive ale părții vătămate, care era în stare de ebrietate alcoolică, a încălcat în mod vădit prevederile art. 45 alin. (1), lit. a), b), d) a Regulamentului Circulației Rutiere, conform căror conducătorul trebuie să conducă vehiculul ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile ordinare sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul și partea vătămată, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile vizate au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Izbaș Ion xxxx și de partea vătămată Lazarev Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 24 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

